

Đây là nội dung phần Viết kết nối với đọc - Soạn bài Bài học đường đời đầu tiên - Kết nối tri thức, các em cũng xem lại đề bài cũng những gợi ý dưới đây để viết đoạn văn của mình.

Đề bài

Viết đoạn văn (khoảng 5-7 câu) kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên bằng lời của một nhân vật do em tự chọn

Gợi ý

- Ngôi kể phù hợp với sự việc và nhân vật được lựa chọn: đế Choắt, đế Mèn.
- Thể hiện đúng cách nhìn và giọng kể của người kể chuyện.
- Đảm bảo tính chính xác của các chi tiết, sự kiện.
- Nhớ luôn đảm bảo yêu cầu về mặt hình thức và nội dung của của đoạn văn.

Mẫu đoạn văn kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên bằng lời của một nhân vật

Dựa vào yêu cầu: Viết đoạn văn (khoảng 5-7 câu) kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên bằng lời của một nhân vật; đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên có 2 nhân vật chính là Đế Mèn và Đế Choắt, vì vậy các em có thể lựa chọn 1 trong 2 nhân vật để vào vai.

Đoạn văn kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên bằng lời của Đế Mèn

Đoạn văn mẫu số 1

Một hôm nọ, tôi thấy chị Cốc từ dưới mặt nước bay lên, đến đậu gần hang. Vốn tính nghịch ngợm, tôi bèn nghĩ mưu trêu chị Cốc. Tôi rủ Đế Choắt nhưng vốn tính nhút nhát nên nó xin thôi. Tôi liền mắng Đế Choắt một trận ra trò, rồi bảo với nó hãy xem mình trêu chị Cốc ra sao. Tôi rình đến lúc chị Cốc rìa cánh quay đầu lại phía cửa tổ, liền cất giọng trêu. Chị ra thoát nghe tiếng hát từ trong đất vang lên, giật nảy hai đầu cánh định bay đi. Nhưng rồi định thân lại, chị Cốc liền lò dò về phía cửa hang của tôi, hỏi dò. Tôi nhanh trí chui tọt vào hang, lên giường nằm khểnh bắt chân chữ ngũ. Tôi thầm nghĩ: “Mày tức thì cứ tức, mày ghè vỡ đầu mày ra cho nhỏ đi, nhỏ đến đâu thì mày cũng không chui nổi vào tổ tao đâu”. Tôi khoan khoái sung sướng mà không nghĩ rằng tai họa sắp ập đến.

Đoạn văn mẫu số 2

Khi nhìn thấy chị Cốc, tôi nghĩ ra trò hay liền sang rủ Đế Choắt chơi cùng. Nhưng Đế Choắt là một tên nhát gan nên liền van xin tôi đừng đại dốt mà trêu vào chị ta. Tôi nghe vậy mà trong lòng cảm thấy bực tức. Bỏ ngoài tai lời nói của Đế Choắt, tôi cứ trêu chị

Cốc. Nghe tiếng trêu, chị ta trợn tròn mắt, giương cánh lên, như sắp đánh nhau. Lúc đó tôi cảm thấy sợ hãi nên vội chui tọt vào hang, lên giường nằm khểnh. Tôi chẳng may nghĩ rằng Đé Choắt tội nghiệp sẽ phải chịu tội thay mình.

Đoạn văn mẫu số 3

Một hôm, nhìn thấy chị Cốc bỗng ta nghĩ ra một trò nghịch dại và rủ Choắt chơi cùng. Nhưng khi nghe nhắc đến tên chị Cốc thì Choắt lại hoảng sợ xin thôi, đã thế còn khuyên tôi đừng trêu vào, phải biết sợ. Nghe thật tức cái tai. Tôi nào đâu biết sợ ai. Tức giận, tôi quay lại cất tiếng trêu chị Cốc, chứng minh cho Choắt thấy sự dũng cảm của mình. Nhưng chị Cốc không phải hiền lành. Nghe tiếng trêu, chị ta trợn tròn mắt, giương cánh lên, như sắp đánh nhau. Lúc đó tôi cảm thấy sợ hãi nên vội chui tọt vào hang, lên giường nằm khểnh. Lúc bấy giờ, tôi không hề nghĩ đến anh bạn Đé Choắt tội nghiệp và cũng không thể tưởng tượng được chuyện sắp xảy ra. Đến hôm nay nghĩ lại, tôi vẫn còn thấy rùng mình.

Đoạn văn kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên bằng lời của Đé Choắt

Đoạn văn mẫu số 1

Một hôm, anh Đé Mèn sang nhà tôi chơi. Vừa nhìn xung quanh, anh đã chê bai căn nhà của tôi là luộm thuộm, tuềnh toàng. Anh còn dọa nếu như có kẻ xấu nào chui vào tôi thì tôi sẽ đi đời. Tôi lấy làm sợ hãi lắm, buồn rầu giải thích rằng mình vốn yếu ớt, không có sức lực để đào tổ nữa. Tôi xin anh Đé Mèn đào giúp mình một cái ngách sang bên nhà anh để phòng khi tối lửa tắt đèn có nhau. Nhưng tôi chưa nói hết câu, anh đã héch rãnh lên, xì một hơi rõ ràng rồi nói với tôi bằng một giọng khinh khỉnh. Anh chê tôi hôi như cú mèo, khiến anh không chịu được. Sau đó, anh ra về không chút bận tâm. Tôi cảm thấy buồn bã và khổ tâm hết sức nhưng cũng không dám nói gì thêm.

Đoạn văn mẫu số 2

Tôi đang loay hoay đứng ở cửa hang thì bị chị Cốc trông thấy. Chị ta giận dữ hỏi tôi đã nói gì. Tôi biết anh Đé Mèn là người đã trêu chị, nhưng không dám nói nhiều, chỉ nói với chị Cốc rằng mình không nói gì cả. Tôi lủi thủi định đi vào nhà, nhưng chị Cốc đã lao về phía tôi. Cái mỏ của chị như cái dùi sắt, chọc thuyên thủng cả đất. Tôi chậm chạp nên bị trúng liền hai mỏ vào người, cảm thấy đau điếng. Một lúc sau, chị Cốc dường như đã hả cơn tức liền vỗ cánh bay đi. Khi đó, tôi mới thấy anh Đé Mèn bò từ hang lên. Thấy anh, tôi liền khóc lóc thảm thiết. Anh hỏi tôi nhưng tôi không còn sức lực trả lời nữa. Nghe thấy lời ăn năn của Đé Mèn, tôi dùng chút sức lực cuối cùng khuyên nhủ anh không nên giữ thói hung hăng, bậy bạ nữa.

Đoạn văn mẫu số 3

Hàng xóm của tôi là anh Đé Mèn rất khỏe mạnh và cường tráng. Trái ngược với anh, tôi vừa gầy gò lại ốm yếu. Một hôm nọ, anh Đé Mèn sang nhà tôi chơi. Anh nhìn xung

quanh rồi chệ nhà của tôi tuềnh toàng, bừa bộn. Anh còn dọa nhữ có kẻ nào chui vào phá thì tôi sẽ đi đòi. Tôi lấy làm sợ hãi, liền ngập ngừng nói:

- Thưa anh, em vốn yếu ớt, đụng đến việc là đã còn hơi sức đâu mà đào bới nữa. Nay em có điều này muốn nhờ anh, song anh có cho phép em mới dám nói.

Anh Dế Mèn liền đáp:

- Được, chú mình cứ nói thẳng xem nào!

- Anh đã nghĩ thương em như thế thì hay là anh đào giúp cho em một cái ngạch sang bên nhà anh. phòng khi tắt lửa tối đèn có đũa nào đến bắt nạt thì em chạy sang...

Vừa nghe đến đây thì anh Dế Mèn nhìn tôi cười khẩy:

- Hức! Thông ngạch sang nhà ta? Dễ nghe nhỉ! Chú mày hôi như cú mèo thế này, ta nào chịu được. Thôi, im cái điệu hát mưa dầm sùi sụt ấy đi! Đào tổ nông thì cho chết!

Nói xong, anh Dế Mèn trở về nhà. Tôi cảm thấy vô cùng khổ tâm nhưng cũng không dám nói gì với anh.

Đoạn văn mẫu số 4

Hàng xóm nhà tôi là anh Dế Mèn khỏe mạnh và cường tráng. Tôi rất ngưỡng mộ sự khỏe khoắn, điều độ và phong thái chững chạc, đường hoàng của anh. Trái lại với anh, tôi không may mắn khi vừa sinh ra đã còi cọc, thân hình ốm yếu và thể lực không được tốt. Nhiều lần tôi lo sợ về những mối nguy hại của cuộc sống hoang dã nên nhân dịp Dế Mèn sang chơi, tôi đã đề bạt mong muốn của mình:

- Anh Dế Mèn này, em có điều này muốn nói với anh, nhưng anh có cho phép nói em mới dám nói...

Vừa dứt lời, Dế Mèn đã bảo ngay:

- Được, chú mình cứ nói thẳng thừng ra nào!

Tôi mừng rỡ, vội tiếp lời:

- Anh đã nghĩ thương em như thế thì hay là anh đào giúp cho em một cái ngạch sang bên nhà anh phòng khi tắt lửa tối đèn có đũa nào đến bắt nạt thì em chạy sang...

Chưa nghe hết câu Dế Mèn đã héch răng, xì một hơi rõ dài rồi, với điệu bộ khinh khỉnh, anh ta mắng tôi:

- Hức! Thông ngạch sang nhà ta? Dễ nghe nhỉ! Chú mày hôi như cú mèo thế này, ta làm sao chịu được. Thôi im cái điệu hát mưa dầm sùi sụt ấy đi. Đào tổ nông thì cho chết!

Dế Mèn ra về không một chút bận tâm, còn tôi lủi thủi đi vào hang, lòng nặng trĩu những buồn bã và lo âu về chiếc tổ nông của mình.

Đoạn văn mẫu số 5

Tôi là Dế Choắt. Sáng hôm nay, tôi đã được đón tiếp một người bạn đồng trang lứa mà mình luôn ngưỡng mộ - đó là anh Dế Mèn. Ngay từ xa, tôi đã nhận ra bóng dáng oai vệ, hùng dũng của anh ấy. Tuy nhiên, khi vừa bước vào nhà tôi, anh ấy đã cất giọng hồng hách, ra sức chê bai ngôi nhà của tôi thật luộm thuộm và tuềnh toàng. Tuy rất buồn nhưng tôi vẫn đơn đả mời anh Dế Mèn xơi nước. Sau đó, lấy hết dũng khí, tôi ngập ngừng mở lời nhờ anh Mèn đào giúp mình một cái ngạch sang nhà anh ấy, phòng khi tôi lửa tắt đèn thì giúp đỡ nhau. Ngờ đâu, tôi còn chưa nói dứt lời, thì anh ấy đã đứng phắt dậy, hếch răng lên, xì một hơi rõ dài, rồi dùng điệu bộ khinh khỉnh, mắng thẳng vào mặt tôi té tát. Sau đó, trong lúc tôi còn đang bàng hoàng, ngơ ngác, anh ấy bỏ về nhà. Tôi đã rất thất vọng và buồn bã về sự lạnh lùng và dửng dưng của anh ấy.

-/-

Trên đây là hướng dẫn **viết đoạn văn kể lại một sự việc trong đoạn trích Bài học đường đời đầu tiên** với những đoạn văn mẫu giúp các em nhận thấy có nhiều cách viết bài khác nhau và mở rộng vốn từ của mình. Chúc các em học tốt Ngữ văn 6.